



# 100 éves az Interpol: a szervezet helyzete és szerepe az Európai Unión belül

## 100 years of INTERPOL: its position and role within the European Union

**Peter De Buyscher**

első főfelügyelő, igazgató, alelnök, elnök  
Belga Szövetségi Rendőrség Nemzetközi Rendőrségi Együttműködés,  
Európa az Interpol Végrehajtó Bizottságában,  
Europol Igazgatótanács  
[peter.debuyscher@police.belgium.eu](mailto:peter.debuyscher@police.belgium.eu)

### Absztrakt

Annak ellenére, hogy az Interpol a globális kapcsolata révén milyen eredményeket ért el a rendőri szervezetekkel, a jelenlegi kérdés az, hogy a legnagyobb nemzetközi rendőri szervezet milyen helyet foglal el az Európai Unión belüli rendőrségi együttműködésben. Ez a kérdés valóban aktuális, mert az európai rendőrségi együttműködés területén az Európai Unió egyre növekvő szerepet tölt be a szabályozásban, a politikában és a koordinációban. Az elmúlt években az is világossá vált, hogy az Európai Unió a globalizált világban nagyobb stratégiai önállóságra és nagyobb geopolitikai függetlenségre törekszik. Ez nemcsak az energiaellátás, a klímaváltozás és a védelem területén mutatkozott meg, hanem a rendőrségi együttműködésben is. Jelenlegi pozícióimban – mint az Interpol európai alelnöke, s mint az európai rendőrségi együttműködésben közvetlenül érintett személy (többek között az Europol igazgatótanácsának elnökeként, és majd 2024 első felében a COSI<sup>1</sup> elnöki tisztségén keresztül az Európai Unió Tanácsának belga elnöksége alatt) – úgy gondolom, hogy érdemes erről elgondolkodni.

**Cél:** Vélemény az Interpol jövőbeli szerepéről az Európai Unióban.

**Módszertan:** Az Európai Unión belüli rendőrségi együttműködésre vonatkozó különböző rendeleteket és intézkedéseket abból a szempontból vizsgálja a szerző, hogy az Interpol hogyan viszonyul hozzájuk.

<sup>1</sup> Standing Committee on Operational Cooperation on Internal Security – A Belső Biztonságra Vonatkozó Operatív Együttműködéssel Foglalkozó Állandó Bizottság.

**Megállapítások:** Annak ellenére, hogy az Európai Unión belül különböző kezdeményezések születtek a belső európai rendőrségi együttműködés kialakítására az Europol európai ügynökségen és annak különböző európai információs rendszerein keresztül, egyértelmű, hogy az Interpol továbbra is az európai rendőrségi együttműködés létfontosságú eszköze marad.

**Érték:** Tekintettel az Európai Unió nagyobb stratégiai autonómiára való hajlandóságára a rendőrség és a biztonság területén is, valamint az EU és az Interpol között folyamatban lévő tárgyalások fényében egyértelmű, hogy mérlegelni kell azt a szerepet, amelyet az Interpol az Európai Unión belül még betölthet.

**Kucsszavak:** Interpol, Európai Unió, rendőrségi együttműködés, Europol

## Abstract

Despite INTERPOL's achievements through its global connection with and between all police forces, the current question is what place the largest international police organisation will take in police cooperation within the European Union. This question is indeed relevant given the European Union's increasing role in the regulation, policy and coordination in the field of European police cooperation. It has also become clear in recent years that the European Union has been striving for more strategic autonomy in this globalised world and more geopolitical independence. This has not only been the case in the areas of energy supply, climate and defence, but also in police cooperation. In my current positions as INTERPOL Vice-President for Europe, but also as a person directly involved in European police cooperation (including through the chairmanship of the Europol Management Board and the chairmanship of COSI<sup>2</sup> during the Belgian Presidency of the Council of the European Union in the first half of 2024), I think it would be interesting to reflect on that in this article.

**Aim:** Opinion on the future role of INTERPOL in the European Union.

**Methodology:** The various regulations and actions regarding police cooperation within the European Union are examined from the perspective of how INTERPOL relates to them.

**Findings:** Despite the various initiatives developed within the European Union to establish internal European police cooperation both through the European agency Europol and its various European information systems, it is clear that INTERPOL remains a vital enabler of European police cooperation.

**Value:** In the light of the willingness from the European Union to more strategic autonomy, also regarding police and security, and given the ongoing negotiations

---

2 Standing Committee on Operational Cooperation on Internal Security.

between EU and INTERPOL, it is clear that consideration must be given to the role that INTERPOL can still play within the EU.

**Keywords:** INTERPOL, European Union, police cooperation, Europol

## **Nemzetközi rendőri együttműködés: hasznostól a szükségesig**

Az elmúlt években a globalizáció és a határokon átnyúló bűnözés következtében a modern rendőri tevékenységben egyre fontosabbá vált a külföldi rendőri erőkkel való együttműködés. A biztonsági kérdések nemzetközivé válása szükségessé tette, hogy a rendőri erők a nemzetközi rendőrségi együttműködést többé ne fakultatívnak tekintsék, hanem inkább alapvető feladatnak, és a nemzetközi bűnözés és biztonsági problémák leküzdésének kulcsfontosságú tényezőjének.

A nemzetközi rendőrségi együttműködés szükségessége még nyilvánvalóbbá vált a 9/11-es terrorcselekmények és az azt követő, világszerte elkövetett terrortámadások után. Európában is világossá vált, hogy csak intenzív nemzetközi rendőrségi együttműködéssel lehet kezelni azt a problémát, hogy az EU valamely tagállamából származó személyek – lopott vagy hamisított úti okmányokkal vagy anélkül – belépnek a közel-keleti konfliktusövezetbe, majd visszatérnek egy másik uniós tagállamba, hogy ott támadásokat kövessenek el. A globális geopolitikai fejlemények migrációs hullámot indítottak el, és hamar nyilvánvalóvá vált, hogy az EU tagállamai, kizárólag szuverenitásuk révén (vagy akár csak uniós szinten), nem tudnak megbirkózni a hamarosan „migrációs válságnak” minősülő jelenséggel. Különösen igaz ez akkor, amikor akár csak a legkisebb veszély is fennáll arra, hogy a bevándorlók áradata közé – külföldi terrorista harcosok vegyülnek. A migrációs mozgásokhoz kapcsolódó embercsempészet is nemzetközi szinten szerveződik, és már számos áldozatot követelt világszerte a különböző tengeri útvonalakon. A nemzetközi szervezett bűnözésnek a jogi struktúráinkra és gazdaságunkra gyakorolt hatása az elmúlt években még nyilvánvalóbbá vált a Sky ECC elleni nyomozással, amelynek során titkosított kommunikációs eszközöket törtek fel, és egyértelműen feltárták a szervezett bűnözés mértékét. A rendőrség számára alig észlelhető kommunikációs formák használata a virtuális világban, valamint a kiberbűnözés minden formájának nyilvánvaló növekedése arra készíti az országokat, hogy az információs és kommunikációs technológiával kapcsolatos bűnözés elleni küzdelemben saját határaikat feszegessék.

Ez nem azt jelenti, hogy a nemzetközi információcsere szükségessége csak az elmúlt évtizedekben vált világossá. Ez elvitatná az elődök érdemeit, akik

1923-ban kezdeményezték a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrségi Bizottság (ICPC) létrehozását, amelyet 1956-ban – az első Interpol-alapszabály elfogadásának évében – Interpolra kereszteltek át. Összességében az Interpol – amely jelenleg még mindig az egyetlen olyan rendőri szervezet, amely a világ országait összeköti – fejlődése párhuzamosan zajlott a nemzetközi rendőrségi együttműködés fejlődésével, amely a bűnüldözés „hasznos” eszközéből a szervezett bűnözés és a terrorizmus elleni küzdelem szükséges elemévé vált.

Az évek során a nemzetközi bűnözés fejlődése tükröződik az Interpol működésében, valamint a rendőri szervezet által követett célokban is. 1923-ban és fennállásának első évtizedeiben az együttműködés elsősorban a letartóztatásokra és kiadatásokra, az újjlenyomatok törvényszéki elemzésére, és az akkor még legnagyobb figyelmet igénylő bűnügyi jelenségekre – mint például a hamis pénz, a hamis és lopott útlevelek és a hamis csekkek – összpontosított. Az Interpol történetének fontos, szimbolikus dátumai jól szemléltetik, hogyan fejlődött tovább a nemzetközi rendőrségi együttműködés, és hogyan elégítették ki a rendőri erők igényeit különböző eszközök és szolgáltatások segítségével. Az első nemzetközi rádióhálózat 1935-ben a határokon átnyúló kommunikáció igényét elégítette ki, az első vörös értesítés (Red Notice) 1967-ben pedig a bűnözők és szökevények felkutatására irányuló strukturált együttműködés szükségességét. Természetesen az egyre növekvő globalizáció a nemzetközi információcsere lehetőségeinek bővülését követelte meg. Az I-24/7 kommunikációs rendszer 2002-es elindítása tökéletesen illusztrálja ezt.

A nemzetközi rendőrségi együttműködés iránti fokozott igény a mindennapi rendőri munkában minden bizonnyal a nemzetközi információcsere növekedésében is tükröződik. Az alapos és átlátható nemzetközi információcsere elengedhetetlen a határokon átnyúló bűnözés és a terrorizmus elleni küzdelemhez, és ez a hatékony nemzetközi rendőrségi együttműködés kiinduló- és végpontja. Anyaszervezetem, a belga szövetségi rendőrség statisztikai meggyőzően bizonyítják ennek növekvő jelentőségét. 2012-ben a belga rendőrség mintegy 80 000 üzenetet váltott külföldi országokkal. A brüsszeli terrortámadások évében, 2016-ban ez a szám már évi 215 000 üzenetre nőtt. A biztonsági kérdések folyamatos nemzetközivé válásával a belga rendőrség 2023-ban eddig több mint 500 000 nemzetközi üzenetet dolgozott fel. Ez a lenyűgöző növekedés nyilvánvalóan összefügg azzal a ténnyel, hogy a bűnszervezetek és a terroristaszervezetek egyre inkább nemzetközi szinten működnek együtt. A Sky ECC feltörése a titkosnak vélt kommunikációjuk visszafejtésével azonosította a bűnszervezeteket. A nyomozás célja az volt, hogy destabilizálja a főként nemzetközi kábítószer-kereskedelemmel, a bűncselekményekből származó vagyon tisztára mosásával, és a jogi struktúrákba aktív és passzív korrupció révén történő

beszívárgással foglalkozó bünszervezeteket. Csak ez a nyomozás a nemzetközi információcsere 25%-os növekedését eredményezte Belgiumban.

Ez a „globális kommunikációs összekapcsolódás” véleményem szerint pontosan e szervezet alapvető feladata, amely az Interpol biztonságos I-24/7 kommunikációs rendszerén, a Notices and Diffusions rendszeren, valamint a 19 speciális adatbázishoz való automatikus hozzáféréseken keresztül valósul meg. Ha a nemzetközi információcsere a hatékony nemzetközi rendőrségi együttműködés kezdő- és végpontja, akkor az Interpol kulcsszerepet játszik a 195 tagállam közötti és a nemzeti irodákon (National Central Bureaus, NCB-ken) keresztül történő nemzetközi információcsere lehetővé tételében. A 2015-ös párizsi és 2016-os brüsszeli terrortámadásokat követően a legtöbb európai ország először szembesült a nemzetközi információcsere jelentős növekedésével. Ebben az időszakban a személyek letartóztatását kérő vörös értesítések mellett Belgium nem kevesebb mint 1600 kék értesítést és körözést adott ki annak érdekében, hogy további nyomozás céljából felkutassák a terrorizmussal kapcsolatban álló személyeket, és felszámolják a terroristaszervezeteket. Mindezen információknak az Interpol adatbázisaiba történő beépítése – kombinálva a konfliktusövezetben aktívan részt vevő országok által gyűjtött harctéri információkkal – képezte a szervezet által koordinált sikeres „Iszlám Állam elleni globális koalíció” alapját. Mindez azt bizonyítja, hogy ezen intézmény globális kapcsolatai révén képes reagálni a tagállamok aktuális folyamataira és sürgős szükségleteire.

## **A nemzeti szuverenitástól az Európai Unió rendőrségi együttműködésben nyújtott nagyobb szerepvállalásáig**

A múltban a nemzetbiztonsági szakpolitika, a kapcsolódó törvények és rendeletek elsősorban a nemzeti kormányok hatáskörébe tartoztak. Az, hogy egy ország, régió vagy nemzetek feletti partnerség milyen mértékben nevezhette magát „szuverénnek”, szorosan összefüggött azzal, hogy milyen mértékben határozhatta meg maga a belső biztonságát. Ez a nemzeti „biztonsági modell” azonban a 20. század vége felé a növekvő globalizáció miatt egyre nagyobb nyomás alá került, melynek következtében ez a kizárólagos nemzeti orientáció már nem bizonyult tarthatónak.

Az 1992-es Maastrichti Szerződés<sup>3</sup> óta az uniós tagállamok az uniós szerződések révén a belső biztonsággal kapcsolatos hatásköreik egy részét átruházták az Európai Unióra. Amellett, hogy Európa már rendelkezett saját schengeni

---

3 Az Európai Unióról szóló szerződés, 1992. július 29.

figyelmeztető jelzéseket tartalmazó adatbázissal (SIS II), valamint a figyelmeztető jelzéseket optimalizáló új SIS-rendeletekkel,<sup>4</sup> az Europol valóban európai alapokból finanszírozott európai ügynökséggé vált. Emellett elfogadták a „svéd kerethatározatot”,<sup>5</sup> amely meghatározza azokat az elveket, amelyek szerint a rendőrségi információkat az EU tagállamai között meg kell osztani. Ez az uniós jogalkotási kezdeményezés lehetővé tette és ösztönözte az összes rendelkezésre álló és hozzáférhető rendőrségi információ önálló cseréjét az EU és a schengeni társult országok között.

A Lisszaboni Szerződés<sup>6</sup> hatálybalépésével az Európai Unió még kiemelkedőbb és politikaformálóbb szerepet kapott a határokon átnyúló rendőrségi együttműködésben, az Európai Bizottság pedig a fő jogalkotási kezdeményező szerepét tölti be.

A Lisszaboni Szerződéssel az uniós tagállamok szerepe a rendőrségi együttműködésben részben befogadói szereppé vált, vagy legalábbis az uniós rendeletek kötelezőbbé váltak a tagállamok számára. Ezeket a rendeleteket gyakran nemcsak a nemzeti jogba szükséges átültetni, hanem a konkrét rendőri szervezetben, és annak mindennapi működésében is végre kell hajtani.

Mindezen uniós szintű szabályozási és szervezeti kezdeményezések miatt az Európai Unió egyre inkább az európai rendőrségi együttműködés kialakításának és optimalizálásának élére került. Ezt még inkább megerősítette az Europol jogi szabályozásának Europol-rendeletben való rögzítése.<sup>7</sup> Az ügynökség fokozatosan az EU legfontosabb bűnügyi információs központjává fejlődött. Az Europol és a tagállamok közötti operatív együttműködés az elmúlt években tovább erősödött, és egyre több releváns információ érkezett a tagállamoktól. Ez az Europol által támogatott összehangolt közös nyomozások elindításához vezetett. Az Europol egyre nélkülözhetlenebb ügynökséggé vált az európai rendőri erők számára a súlyos és szervezett bűnözéssel, valamint a terrorizmussal kapcsolatos, határokon átnyúló nyomozások támogatásában.

Az elmúlt évtizedekben tehát nemcsak több információs rendszert fejlesztettek ki az Európai Unión belül, hanem nem sokkal a 2015-ös és 2016-os európai terrortámadások után felmerült az igény arra, hogy ezeket a meglévő és a még létrehozandó rendszereket összekapcsolják. A cél az volt, hogy az elsősorban

---

4 EU 2018/1860, EU 2018/1861, EU 2018/1862 rendeletek.

5 A Tanács 2006/960/IB kerethatározata (2006. december 18.) az Európai Unió tagállamainak bűnüldöző hatóságai közötti, információ és bűnüldözési operatív információ cseréjének leegyszerűsítéséről.

6 Lisszaboni Szerződés az Európai Unióról szóló szerződés és az Európai Közösséget létrehozó szerződés módosításáról.

7 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/794 rendelete (2016. május 11.) a Bűnüldözési Együttműködés Európai Uniói Ügynökségéről (Europol), valamint a 2009/371/IB, a 2009/934/IB, a 2009/935/IB, a 2009/936/IB és a 2009/968/IB tanácsi határozat felváltásáról és hatályon kívül helyezéséről.

a határellenőrzés, a menekültügy és a migráció területén használt adatbázisokat összekapcsolják a bűnüldözési célú adatbázisokkal. Ennek eredményeképpen két uniós rendeletet fogadtak el,<sup>8</sup> amelyek létrehozták az uniós információs rendszerek interoperabilitásának kereteit. Ez magában foglalta egy európai keresőportál létrehozását, a határellenőrzések hatékonyságának növelése érdekében egy európai be- és kiléptetőrendszer (European Entry/Exit system, EES) integrálását, valamint az ETIAS<sup>9</sup> bevezetését.

Az európai polgárok biztonságának előmozdítására irányuló kezdeményezések mellett egyre nyilvánvalóbbá válik, hogy az európai intézmények egyre nagyobb stratégiai autonómiára törekuszenek a globalizált világ geopolitikai sakk-tábláján. Az ukrajnai háború felerősítette a nagyobb autonómia iránti igényt az energia és a védelem területén, de ez a fejlődés nem hagyható figyelmen kívül a rendőrségi együttműködés területén sem. Az EU erre az együttműködésre vonatkozó külpolitikája például az Europol által harmadik országokkal kötött stratégiai és operatív együttműködési megállapodásokban is megnyilvánult, amelyek szisztematikusan bekapcsolják őket a SIENA<sup>10</sup> európai biztonságos kommunikációs csatornába. Az információcsereről szóló, nemrégiben elfogadott uniós irányelv a rendőrségi információcsere „alapértelmezett csatornájaként” kifejezetten a SIENA használatát ajánlja.<sup>11</sup>

## **Az Interpol folyamatos és jelentőségteljes befolyása az Európai Unión belül**

Jogosan merül fel a kérdés, hogy az Interpol hogyan fog kapcsolódni az Európai Unión belül kidolgozott kezdeményezésekhez. Mi lesz az Interpol jövőbeli szerepe az EU nagyobb stratégiai autonómiára való törekvésével párhuzamosan, többek között a nemzetközi rendőrségi együttműködés és a rendőrségi információkezelés területén? Hogyan kapcsolódik egymáshoz az Europol és az Interpol, és hogyan integrálhatók az Interpol adatbázisai és kommunikációs csatornái ebbe az európai struktúrába?

---

8 EU 2018/1861 és EU 2018/1862 rendeletek.

9 European Travel Information and Authorisation System – Európai Utazási Információs és Engedélyezési Rendszer.

10 Secure Information Exchange Network Application – Biztonságos Információcsere Hálózati Alkalmazás.

11 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/977 irányelve (2023. május 10.) a tagállamok bűnüldöző hatóságai közötti információcsereéről és a 2006/960/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről.

Annak ellenére, hogy az Európai Unión belül különböző kezdeményezések születtek a belső európai rendőrségi együttműködés kialakítására mind az Europol európai ügynökségen, mind a különböző európai információs rendszereken keresztül, számomra egyértelmű, hogy az Interpol továbbra is az európai rendőrségi együttműködés létfontosságú szereplője marad.

Bár az uniós intézmények és a tagállamok stratégiai függetlenségük részeként az európai rendőrségi együttműködés önállóbb formáját alakítják ki, az Interpol továbbra is az egyetlen olyan szervezet marad, amely világszerte 195 országot kapcsol össze, és amely a schengeni térségen kívül az egyetlen nemzetközi riasztási adatbázist kezeli. Ezen kívül 19 olyan speciális és kiemelkedő jelentőségű adatbázissal rendelkezik (naponta nem kevesebb mint 16 millió kereséssel világszerte), amelyeket – nem utolsósorban – az Európai Unió külső határainak védelme érdekében is használnak. E védelem szempontjából felbecsülhetetlen értékű az a lehetőség, hogy az EU külső határain lévő valamennyi határállomásnak közvetlen hozzáférése van az Interpol személykörözési adatbázisához és a lopott és elveszett úti okmányok adatbázisához. Ez utóbbi adatbázis jelentőségét nem szabad alábecsülni, mivel az objektív ábrázolások és fenyegetéselemzések egyértelműen kimutatták, hogy a személyazonossággal való visszaélés a bűnszervezetek és a terroristaszervezetek egyik fontos módszere az európai területre való bejutásban.

Következésképpen az Interpol SLTD<sup>12</sup> és TDAWN<sup>13</sup> adatbázisokat integrálni kell az Európai Unió interoperabilitási rendeletének végrehajtása során. Az „egyablakos keresési” portál megvalósítása ezen adatbázisok integrálása nélkül a rendőrség és különösen a határállomások számára párhuzamos munkát eredményezne. A külső határok biztonsága érdekében továbbá helyénvaló lenne, ha az EU már most támogatná azokat a tagállamokat, amelyek még nem rendelkeznek közvetlen hozzáféréssel ezekhez az adatbázisokhoz.

Mindazonáltal az EU és az Interpol között jelenleg folyó tárgyalások során – amelyek az Europol és az Interpol között meglévő együttműködési megállapodást módosítják, és így döntő jelentőségűek lesznek a személyes adatok kölcsönös cseréjének kereteiként – európai szinten a bűnüldözési irányelv<sup>14</sup> által biztosított információvédelem gyakran kihívást jelentett. Itt egy olyan feszültséget

---

12 Stolen and Lost Travel Documents database – Lopott és elveszett úti okmányok adatbázisa.

13 Travel Documents Associated with Notices database – Interpol-körzésben megjelölt úti okmányok adatbázisa.

14 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről.



észleltünk – a kooperációt megkönnyítő, a szuverén, egymással bizalmi alapon együttműködő tagállamok eljárásain alapuló –, amely a globális rendőri szervezet és az olyan, nagyobb, többoldalú kontextusban szervezett együttműködés eljárásrendje között feszül, mint amilyen az Európai Unió. Az ETIAS-rendelet értelmében például nem kell értesítést küldeni az információ tulajdonosa szerinti országnak, ha az információ alapján találatot észlelnek. Ez a kettősség a szuverén nemzeti tagállamok közötti bizalmon alapuló együttműködés és az adatvédelem azon filozófiája között áll fenn, amely a polgárokat a magánéletük megsértésétől kívánja megvédeni. Ebben a tekintetben az Interpol adatfeldolgozásra vonatkozó szabályainak felülvizsgálata során a lehető legnagyobb mértékben figyelembe kell vennie az Európai Unió által globálisan úttörő szerepet játszó adatvédelmi elveket, valamint az Európai Unión belüli azon felfogást, hogy az európai adatvédelmi szabályokat nem lehet olyan könnyen más országokra és kontinensekre erőltetni. Ami az adatvédelmet illeti, világszerte nincsenek egyenlő feltételek.

Az Interpolnak az Európai Unióban betöltött szerepét illetően fontos szempont az európai ügynökséggel, az Europollal való kapcsolata, amely európai térségünk fő bűnügyi információs és operatív támogató központjává fejlődött. Hogyan tudja a két szervezet kiegészíteni egymást, és hogyan tud hozzáadott értéket nyújtani a rendőrségnek a terepmunkában és az igazságügyi nyomozásban? Az is magától értetődő, hogy egy európai ügynökség másképp viszonyul a bűnüldöző közösségen belüli küldetéséhez, mint egy kormányközi szervezet, amely elsősorban saját alkotmányára és az adatfeldolgozás szabályaira támaszkodik. Az Interpol továbbra is a szuverén nemzeti államok önkéntes alapon történő együttműködésének és információcserjének filozófiája alapján működik (az Interpol ENSZ-en belüli státuszának megerősítésére tett korábbi kísérletek sikertelenek voltak), míg az Europol az uniós intézményrendszerbe ágyazottn működik, és tevékenységei az Európai Unió és intézményei stratégiájához és politikájához igazodnak.

Mindazonáltal mindkét szervezetnek párhuzamos feladatai vannak: mindkettő bűnügyi információs központ, operatív támogatást nyújt a tagállamoknak, a SIENA és az I-24/7 kommunikációs csatornákon keresztül összekapcsolja a tagállamokat, és stratégiai elemzéseket végez. Naivitás lenne azt gondolni, hogy mind az Europol, mind az Interpol nem követi saját célkitűzéseit, ugyanakkor az általuk kiszolgált tagállamoknak – többek között – mindent meg kell tenniük annak érdekében, hogy a két szervezet ne váljon egymás konkurenciájává, mivel ez egyetlen terepen dolgozó rendőrnek sem lenne előnyös.

Ezt csak úgy lehet elérni, ha a két szervezet maximális komplementaritásra törekszik, amely csak akkor lehetséges, ha mindkét szervezet tiszteltben tartja a másik erősségeit és alapvető feladatait, ugyanakkor óvakodik

a párhuzamosságoktól. Míg az Europol fő erősségei az összegyűjtött információkon alapuló stratégiai és operatív elemzések, valamint a műveleti támogatás a cselekvési terveken és az EMPACT kezdeményezéseken alapuló közös nyomozások és fellépések formájában, addig az Interpol kiemelkedik globális összeköttetéseivel, a riasztási és bejelentési rendszerével, illetve 19 speciális adatbázisával. Ezen alapfeladatok révén a jövőben több kiegészítő jellegű tevékenységre lehet törekedni. Nem lehetne például a bűnüldöző közösség érdekében a SIENA és az I-24/7 kommunikációs csatornák összekapcsolása a cél? Ami a földrajzi komplementaritást illeti, nem lehetne-e az Interpol globális kapcsolatait arra használni, hogy nagyobb szerepet kapjon az uniós intézmények és különösen az Europol külpolitikájában, annak ellenére, hogy az uniós intézmények nagyobb stratégiai autonómiára törekcszenek? Az innováció tekintetében is több együttműködést kellene lehetővé tenni. Az EU az újítások (az innovációs laboratórium és az innovációs központ) széles körébe fektet be. Bizonyára vannak olyan területek, ahol az Europol és az Interpol szingapúri innovációs központja szorosabban együttműködhet. Néhány tagállami innovációs szakértő szerint az Europol és az Interpol által ezeken a területeken végzett munka 80%-a átfedésben van egymással. Tehát itt is biztosan van hová fejlődni.

Mindenesetre várakozással tekintünk az Európai Unió és az Interpol között jelenleg folyó tárgyalások eredménye felé. Sajnálatos lenne a rendőri közösség számára, ha az Európai Unióban nem maximalizálnánk az Europol és az Interpol erősségeit. Ez egy nehéz feladat, de mindenképpen hasznos lesz az előttünk álló globális nemzetközi kihívások fényében, amelyekre csak intenzív nemzetközi együttműködéssel tudunk válaszolni.

## **Alkalmazott jogszabályok**

---

A Tanács 2006/960/IB kerethatározata (2006. december 18.) az Európai Unió tagállamainak bűnüldöző hatóságai közötti, információ és bűnüldözési operatív információ cseréjének leegyszerűsítéséről

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/977 irányelve (2023. május 10.) a tagállamok bűnüldöző hatóságai közötti információcseréről és a 2006/960/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről

- Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/794 rendelete (2016. május 11.) a Bűnüldözési Együttműködés Európai Uniói Ügynökségéről (Europol), valamint a 2009/371/IB, a 2009/934/IB, a 2009/935/IB, a 2009/936/IB és a 2009/968/IB tanácsi határozat felváltásáról és hatályon kívül helyezéséről
- Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1860 rendelete (2018. november 28.) a Schengeni Információs Rendszernek a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok viszsza-utazása céljából történő használatáról
- Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1861 rendelete (2018. november 28.) a határfor-galom-ellenőrzés terén a Schengeni Információs Rendszer (SIS) létrehozásáról, működéséről és használatáról, a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény módosításáról, valamint az 1987/2006/EK rendelet módosításáról és hatályon kívül helyezéséről
- Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1862 rendelete (2018. november 28.) a rendőrségi együttműködés és a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés terén a Schengeni Információs Rendszer (SIS) létrehozásáról, működéséről és használatáról, a 2007/533/IB tanácsi határozat módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1986/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és a 2010/261/EU bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről
- Az Európai Unióról szóló szerződés
- Lisszaboni Szerződés az Európai Unióról szóló szerződés és az Európai Közösséget létrehozó szerződés módosításáról

## **A cikk APA szabály szerinti hivatkozása**

---

De Buysscher, P. (2023). 100 éves az Interpol: helyzete és szerepe az Európai Unión belül. *Bel-ügyi Szemle*, 71(11), 1993–2003. <https://doi.org/10.38146/BSZ.2023.11.6>